

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 97/9/ES

ze dne 3. března 1997

o systémech pro odškodnění investorů

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 57 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru²,

s ohledem na stanovisko Evropského měnového institutu³,

v souladu s postupem podle článku 189b Smlouvy⁴ na základě společného návrhu schváleného dohodovacím výborem dne 18. prosince 1996,

1. vzhledem k tomu, že dne 10. května 1993 Rada přijala směrnici 93/22/EHS o investičních službách v oblasti cenných papírů⁵; že tato směrnice je důležitým nástrojem investičních podniků k dosažení vnitřního trhu;
2. vzhledem k tomu, že směrnice 93/22/EHS stanoví pravidla obezřetnosti, která musí investiční podniky vždy dodržovat, včetně pravidel, jejichž účelem je chránit v co nejvyšší míře práva investorů, pokud jde o peníze nebo nástroje, které jim patří;
3. vzhledem k tomu, že však žádný systém dohledu neposkytuje úplnou ochranu, zejména před podvody;
4. vzhledem k tomu, že ochrana investorů a zachování důvěry ve finanční systém jsou důležitým činitelem dotvoření a řádného fungování vnitřního

¹ Úř. věst. č. C 321, 27. 11. 1993, s. 15 a Úř. věst. č. C 382, 31. 12. 1994, s. 27.

² Úř. věst. č. C 127, 7. 5. 1994, s. 1.

³ Stanovisko ze dne 28. července 1995.

⁴ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 19. dubna 1994 (Úř. věst. č. C 128, 9. 5. 1994, s. 85), Společný postoj Rady ze dne 23. října 1995 (Úř. věst. č. C 320, 30. 11. 1995, s. 9) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 12. března 1996 (Úř. věst. č. C 96, 1. 4. 1996, s. 28). Rozhodnutí Rady ze dne 17. února 1997 a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 19. února 1997 (Úř. věst. č. C 85, 17. 3. 1997).

⁵ Úř. věst. č. L 141, 11. 6. 1993, s. 27.

trhu v těchto oblastech; že v tomto směru je proto důležité, aby měl každý členský stát systém pro odškodnění investorů, který zaručuje harmonizovanou minimální úroveň ochrany alespoň pro malé investory v případě, kdy investiční podnik není schopen splnit své závazky vůči svým investičním klientům;

5. vzhledem k tomu, že malí investoři budou proto mít možnost využívat investiční služby od poboček investičních podniků Společenství nebo na základě přeshraničního poskytování služeb se stejnou důvěrou jako od domácích investičních podniků s vědomím toho, že by pro ně byla k dispozici harmonizovaná minimální úroveň ochrany v případě investičního podniku neschopného splnit své závazky vůči investičním klientům;
6. vzhledem k tomu, že při absenci takovéto minimální harmonizace může hostitelský stát považovat z důvodu ochrany investorů za oprávněné vyžadovat členství v takovémto systému pro odškodnění, pokud investiční podnik Společenství vykonávající činnost prostřednictvím pobočky, nebo na základě volného pohybu služeb, buď nepatří k žádnému systému pro odškodnění investorů ve svém domovském členském státě, nebo patří k systému, který není považován za systém nabízející rovnocennou ochranu; že takové předpisy mohou poškodit fungování vnitřního trhu;
7. vzhledem k tomu, že ačkoliv v současné době většina členských států již má určitým způsobem upraveno odškodnění investorů, tyto úpravy se obecně nevztahují na investiční podniky mající jediné povolení ve smyslu směrnice 93/22/EHS;
8. vzhledem k tomu, že by proto měl být každý členský stát povinen mít systém pro odškodnění investorů nebo systémy, ke kterým by každý takový investiční podnik patřil; že každý takovýto systém musí zahrnovat peníze a nástroje držené investičním podnikem v souvislosti s investičními operacemi investora, které v případě, kdy investiční podnik není schopen splnit své závazky vůči investičním klientům, nemohou být investorovi vráceny; že tímto nejsou dotčeny předpisy platné v každém členském státě z hlediska rozhodnutí, která mají být přijata v případě neschopnosti podniku plnit své závazky nebo v případě likvidace investičního podniku;
9. vzhledem k tomu, že pojem „investiční podnik“ zahrnuje úvěrové instituce, které jsou oprávněny poskytovat investiční služby; že každá taková úvěrová instituce musí povinně patřit k systému pro odškodnění investorů, aby pokryla své investiční podnikání; že však není nezbytné požadovat, aby takováto úvěrová instituce patřila do dvou samostatných systémů, pokud jeden systém splňuje požadavky jak této směrnice, tak i směrnice 94/19/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů⁶; že však, v případě investičních podniků, které jsou úvěrovými institucemi, může být v určitých případech obtížné rozlišit mezi depozity, na které se vztahuje směrnice 94/19/ES, a penězi drženými v souvislosti

⁶Úř. věst. č. L 135, 31. 5. 1994, s. 5.

s investičním podnikáním; že by členskými státy mělo být umožněno stanovit, která směrnice se bude vztahovat na takovéto pohledávky;

10. vzhledem k tomu, že směrnice 94/19/ES umožňuje členskému státu vyjmout úvěrovou instituci z povinnosti patřit k systému pojištění vkladů v případě, kdy tato úvěrová instituce patří do systému, který chrání úvěrovou instituci samotnou, a zejména zajišťuje její platební schopnost; že, pokud úvěrová instituce patřící do takového systému, je také investičním podnikem, by členskému státu mělo být při splnění určitých podmínek také umožněno vyjmout ji z povinnosti patřit k systému pro odškodnění investorů;
11. vzhledem k tomu, že harmonizovaná minimální úroveň odškodnění ECU 20 000 pro každého investora by měla být postačující k ochraně zájmů malého investora, pokud investiční podnik není schopen splnit své závazky vůči investičním klientům; že by se proto zdálo rozumné stanovit harmonizovanou minimální úroveň odškodnění na ECU 20 000; že podobně jako ve směrnici 94/19/ES mohou být požadována omezená přechodná ustanovení, aby umožnila systémům pro odškodnění přizpůsobit se této hodnotě, což se týká také členských států, které v době přijetí této směrnice nemají žádný takový systém;
12. vzhledem k tomu, že stejná hodnota byla přijata ve směrnici 94/19/ES;
13. vzhledem k tomu, že z toho důvodu, aby byli investoři povzbuzeni k vynaložení náležité péče při volbě investičních podniků, je rozumné dát členským státům možnost požadovat po investorech, aby nesli určitou poměrnou část jakékoliv ztráty; že však musí být investorovi pokryto alespoň 90 % jakékoliv ztráty, pokud je vyplacené odškodnění menší než minimum Společenství;
14. vzhledem k tomu, že určité systémy členských států poskytují úroveň krytí vyšší, než je harmonizovaná minimální úroveň ochrany podle této směrnice; že však se nezdá být žádoucí v tomto ohledu požadovat jakoukoliv změnu v těchto systémech;
15. vzhledem k tomu, že zachování systémů ve Společenství poskytujících úroveň krytí vyšší, než je harmonizované minimum, může v rámci stejného území vést k nerovnosti při odškodnění a nerovným podmínkám soutěže mezi vnitrostátními investičními podniky a pobočkami podniků z jiných členských států; že k vyrovnání těchto nevýhod by pobočkám mělo být povoleno, aby se připojily k systémům svých hostitelských zemí, aby mohly svým investorům nabídnout stejné krytí, jaké je poskytováno systémy zemí, ve kterých se nachází pobočka; že je vhodné, aby ve své zprávě o použití této směrnice Komise uvedla rozsah, ve kterém pobočky využily této možnosti a veškeré problémy, se kterými se pobočky nebo systémy pro odškodnění investorů mohly setkat při provádění těchto ustanovení; že možnost, aby systémy domovských členských států samy nabízely takovéto doplňkové krytí, při splnění podmínek, které takovéto systémy mohou stanovit, není vyloučena;

16. vzhledem k tomu, že by trh mohl být narušen pobočkami investičních podniků usazených v členských státech jiných, než členských státech původu, které nabízejí úroveň krytí vyšší než nabízejí investiční podniky povolené v hostitelských členských státech; že proto není vhodné, aby se úroveň, nebo rozsah krytí nabízený systémy pro odškodnění mohly stát nástrojem soutěže; že je proto nezbytné alespoň během prvního období stanovit, že úroveň ani rozsah krytí nabízené systémem domovského členského státu investorům v pobočkách umístěných v jiném členském státě by neměly přesáhnout nejvyšší úroveň nebo rozsah nabízené odpovídajícím systémem v hostitelském členském státě; že veškerá narušení trhu by měla být včas přezkoumána na základě získaných zkušeností a s ohledem na vývoj situace ve finanční oblasti;
17. vzhledem k tomu, že členský stát musí být schopen vyjmout určité kategorie přesně stanovených investic nebo investorů, pokud se nedomnívá, že potřebují zvláštní ochranu z krytí poskytnutého systémy pro odškodnění investorů;
18. vzhledem k tomu, že v některých členských státech jsou za systémy pro odškodnění investorů odpovědny profesní organizace; že v jiných členských státech existují systémy, které byly vytvořeny a jsou upraveny na statutárním základě; že rozličnost statutu představuje problém pouze z hlediska povinného členství v systémech a vyčlenění z nich; že je proto nezbytné učinit opatření k omezení možností systémů v těchto oblastech;
19. vzhledem k tomu, že investor musí být odškodněn bez zbytečného zdržení, jakmile je zjištěna oprávněnost jeho nároku; že systém pro odškodnění musí být sám schopen stanovit rozumnou lhůtu pro uplatnění pohledávek; že však skutečnost, že takováto lhůta uplynula, nesmí být použita proti investorovi, který z dobrého důvodu nebyl schopen uplatnit svou pohledávku včas;
20. vzhledem k tomu, že informování investorů o opatřeních týkajících se odškodnění je podstatným prvkem ochrany investora; že článek 12 směrnice 93/22/EHS požaduje, aby investiční podniky informovaly investory předtím než s nimi uzavřou smlouvu o možném použití systému pro odškodnění; že proto by tato směrnice měla stanovit pravidla k informování těchto potenciálních investorů ohledně systémů pro odškodnění týkajících se jejich investiční činnosti;
21. vzhledem k tomu, že by však neupravené užívání v reklamě s odkazem na částku a rozsah systému pro odškodnění mohlo ovlivnit stabilitu finančního systému nebo důvěru investorů; že by proto členské státy měly stanovit pravidla pro omezení takovýchto odkazů;
22. vzhledem k tomu, že tato směrnice v zásadě požaduje po každém investičním podniku, aby se připojil k systému pro odškodnění investorů; že směrnice, které se vztahují na přijetí kteréhokoli investičního podniku se sídlem ve třetí zemi, a zejména směrnice 93/22/ES, umožňují členským státům, aby rozhodly, zda a na základě jakých podmínek povolit pobočkám takovýchto investičních podniků činnost na svém území; že takovéto pobočky nepožívají

výhod volného pohybu služeb podle čl. 59 odst. 2 Smlouvy, ani svobody usazování ve členských státech jiných, než jsou státy, ve kterých jsou usazeny; že stejně tak členský stát povolující takovéto pobočky musí rozhodnout, jak uplatňovat zásady této směrnice na takovéto pobočky podle článku 5 směrnice 93/22/EHS a s potřebou ochrany investorů a zachování integrity finančního systému; že je podstatné, aby si investoři v takovýchto pobočkách byli plně vědomi opatření pro odškodnění investorů, která se na ně vztahují;

23. vzhledem k tomu, že není nezbytně nutné, aby tato směrnice harmonizovala způsoby, kterými mají být financovány systémy pro odškodnění investorů, že na jedné straně náklady financování takovýchto systémů musí v zásadě nést investiční podniky samy a že na straně druhé finanční kapacity takovýchto systémů musí být úměrné jejich závazkům; že to však nesmí ohrozit stabilitu finančního systému dotyčného členského státu;
24. vzhledem k tomu, že v důsledku této směrnice se nesmí na členské státy nebo jejich příslušné orgány přenést závazky ve vztahu k investorům, pokud zajistily, aby byl zaveden a úředně uznán jeden nebo více systémů pro odškodnění nebo ochranu investorů za podmínek stanovených touto směrnicí;
25. vzhledem k tomu, že na závěr je nezbytný minimální stupeň harmonizace opatření pro odškodnění investorů, pro dotvoření vnitřního trhu, pro investiční podniky, protože to umožní investorům, aby obchodovali s takovými podniky s větší důvěrou, zejména v případě podniků z jiných členských států a umožní to vyhnout se veškerým problémům způsobeným členskými státy uplatňujícími vnitrostátní předpisy pro ochranu investorů, která nejsou koordinována na úrovni Společenství; že závazná směrnice Společenství je jediným vhodným nástrojem k dosažení požadovaného záměru, při obecné neexistenci opatření pro odškodnění investorů odpovídajícího krytí stanovenému směrnicí 93/22/EHS; že tato směrnice přináší pouze minimum nezbytné harmonizace, umožňuje členským státům předepsat širší, nebo vyšší krytí, pokud si to přejí a poskytuje členským státům nezbytný prostor z hlediska organizace a financování systémů pro odškodnění investorů,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „investičním podnikem“ investiční podnik ve smyslu čl. 1 bodu 2 směrnice 93/22/EHS,
 - povolený podle článku 3 směrnice 93/22/EHS,nebo

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

- povolený jako úvěrová instituce podle směrnice Rady 77/780/EHS⁷; a směrnice Rady 89/646/EHS⁸, jejíž povolení se vztahuje na jednu nebo více investičních služeb uvedených v oddílu A přílohy směrnice 93/22/EHS;
- 2. „investičním podnikáním“ jakákoliv investiční služba ve smyslu čl. 1 bodu 1 směrnice 93/22/EHS a služba uvedená v bodě 1 oddílu C přílohy této směrnice,
- 3. „nástroji“ nástroje uvedené v oddílu B přílohy směrnice 93/22/EHS;
- 4. „investorem“ jakákoliv osoba, která svěřila peníze nebo nástroje investičního podniku v souvislosti s investičním podnikáním;
- 5. „pobočkou“ místo podnikání, které je součástí investičního podniku bez právní subjektivity a které poskytuje investiční služby, jež byly investičnímu podniku povoleny; všechna místa podnikání zřízená ve stejném členském státě investičním podnikem, který má sídlo v jiném členském státě, jsou považována za jedinou pobočku;
- 6. „společným investičním podnikáním“ investiční podnikání prováděné na účet jedné nebo více osob, nebo nad kterým mají dvě nebo více osob práva, která mohou být uplatněna prostřednictvím podpisu nejméně jedné z těchto osob;
- 7. „příslušnými orgány“ orgány ve smyslu článku 22 směrnice 93/22/EHS; může se popřípadě jednat o orgány ve smyslu článku 1 směrnice Rady 92/30/EHS ze dne 6. dubna 1992 o dohledu nad úvěrovými institucemi na konsolidovaném základě⁹.

Článek 2

1. Každý členský stát zajistí, aby byl na jeho území zaveden a úředně uznán jeden nebo více systémů pro odškodnění investorů. S výjimkou okolností uvedených v druhém pododstavci a čl. 5 odst. 3 nesmí žádný investiční podnik povolený v tomto členském státě vykonávat investiční podnikatelskou činnost, pokud do takového systému nepatří.

⁷ První směrnice Rady 77/780/EHS ze dne 12. prosince 1977 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti úvěrových institucí a jejího výkonu (Úř. věst. č. L 322, 17. 12. 1977, s. 30). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 89/646/EHS (Úř. věst. č. L 386, 30. 12. 1989, s. 1).

⁸ Druhá směrnice Rady 89/646/EHS ze dne 15. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti úvěrových institucí a jejího výkonu, kterou se mění směrnice 77/780/EHS (Úř. věst. č. L 386, 30. 12. 1989, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 92/30/EHS (Úř. věst. č. 110, 28. 4. 1992, s. 52).

⁹ Úř. věst. č. L 110, 28. 4. 1992, s. 52.

Členský stát však může vyjmout úvěrovou instituci, na kterou se vztahuje tato směrnice, z povinnosti patřit do systému pro odškodnění investorů, pokud je tato úvěrová instituce již vyňata podle čl. 3 odst. 1 směrnice 94/19/ES z povinnosti patřit do systému pojištění vkladů, za předpokladu, že tato ochrana a informace poskytnuté vkladatelům jsou také poskytnuty investorům za stejných podmínek, a investoři tak požívají ochrany rovnocenné alespoň ochraně poskytované systémem pro odškodnění investorů.

Každý členský stát, který využije této možnosti, informuje o této skutečnosti Komisi; pro účely této směrnice musí zejména uvést vlastnosti příslušných systémů ochrany a úvěrových institucí, stejně tak jako všechny následné změny k poskytnutým informacím. Komise o tom informuje Radu.

2. Systém poskytuje krytí pro investory podle článku 4 v případech, kdy:
 - příslušné orgány zjistily, že se podle jejich názoru zdá, že investiční podnik není v současnosti schopen z důvodů přímo souvisejících s jeho finanční situací splnit závazky plynoucí z pohledávek investorů a v současnosti nejsou vyhlídky, že bude schopen tak učinit později,
 - nebo
 - soud vydal rozhodnutí z důvodů přímo souvisejících s finanční situací investičního podniku, které má za následek přerušeni možnosti investorů uplatňovat vůči němu pohledávky,

podle toho, k čemu dojde dříve.

Krytí se poskytne pro pohledávky plynoucí z neschopnosti investičního podniku:

- vyplatit zpět peníze dlužné nebo patřící investorům a držené jejich jménem v souvislosti s investičním podnikáním,
- nebo
- vrátit investorům jakékoliv nástroje, které jim patří a na jejichž účet jsou drženy, uschovávány a spravovány

v souladu s platnými právními a smluvními podmínkami.

3. U jakékoliv pohledávky podle odstavce 2 vůči úvěrové instituci, na kterou by se v daném členském státě vztahovala jak tato směrnice, tak směrnice 94/19/ES, určí tento členský stát systém podle jedné nebo druhé z těchto směrnic, jak to bude považovat za vhodné. Žádná pohledávka nesmí být podle těchto směrnic odškodněna více než jednou.

4. Částka pohledávky investora se vypočítá v souladu s právními a smluvními podmínkami, zejména těmi, které se týkají vyrovnání a vzájemných pohledávek, které jsou použitelné pro zhodnocení, ke dni určení nebo rozhodnutí uvedeného v odstavci 2 pro peněžní částky nebo hodnotu, stanovené pokud je to možné odkazem na tržní

hodnotu pro nástroje patřící investorovi, kterou investiční podnik není schopen splatit, nebo vrátit.

Článek 3

Pohledávky vznikající z jednání, v jejichž souvislosti byla osoba odsouzena v trestním řízení pro praní peněz ve smyslu článku 1 směrnice Rady 91/308/EHS ze dne 10. června 1991 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz¹⁰, se vyjmou z jakéhokoliv odškodnění v rámci systémů pro odškodnění investorů.

Článek 4

1. Členské státy zajistí, aby systémy poskytovaly krytí ne menší než ECU 20 000 pro každého investora, pokud jde o pohledávky uvedené v čl. 2 odst. 2.

Do 31. prosince 1999 smí členské státy, ve kterých ke dni přijetí této směrnice je krytí nižší než ECU 20 000, ponechat tuto nižší hranici krytí, za předpokladu, že není nižší než ECU 15 000. Tuto možnost mají také členské státy, na které se vztahují přechodná ustanovení čl. 7 odst. 1 pododstavce 2 směrnice 94/19/ES.

2. Členský stát může stanovit, že určití investoři budou vyňati z krytí poskytovaného v rámci těchto systémů, nebo že jim bude poskytnuta nižší úroveň krytí. Tato vynětí jsou stanovena v příloze 1.

3. Tento článek nevylučuje zachování, nebo přijetí ustanovení poskytujících větší, nebo dále jdoucí krytí investorů.

4. Členský stát může omezit krytí uvedené v odstavci 1 nebo v odstavci 3 na určité procento pohledávky investora. Procento se však musí rovnat, nebo být větší než 90 % pohledávky, pokud je částka, která má být vyplacena v rámci systému, nižší než ECU 20 000.

Článek 5

1. Pokud investiční podnik, který je podle čl. 2 odst. 1 povinen účastnit se systému, neplní své závazky, které mu příslušnost k tomuto systému ukládá, musí být tato skutečnost oznámena příslušným orgánům, které mu vydaly povolení a ve spolupráci se systémem pro odškodnění přijmou veškerá vhodná opatření, včetně uložení sankcí, k zajištění toho, aby tento investiční podnik své povinnosti splnil.

2. Pokud tato opatření nedokážou zajistit splnění povinností ze strany investičního podniku, může systém v těch případech, kdy vnitrostátní právní předpisy dovolují vyloučení člena, oznámit s výslovným souhlasem příslušných orgánů ve lhůtě ne kratší než 12 měsíců svůj záměr vyloučit investiční podnik z členství v systému. Tento systém bude stále poskytovat krytí podle čl. 2 odst. 2 druhého

¹⁰ Úř. věst. č. L 166, 28. 6. 1991, s. 77.

pododstavce, pokud jde o investiční obchody provedené během tohoto období. Pokud v době uplynutí výpovědní lhůty investiční podnik stále nesplnil své povinnosti, systém pro odškodnění jej může opět po získání výslovného souhlasu příslušných orgánů vyloučit.

3. Pokud to umožňují vnitrostátní právní předpisy a s výslovným souhlasem příslušných orgánů, které jí vydaly povolení, smí investiční podnik vyloučený ze systému pro odškodnění investorů nadále poskytovat investiční služby, pokud před svým vyloučením provedl alternativní úpravy pro odškodnění, které zajišťují, že se na investory bude vztahovat krytí, které je alespoň rovnocenné krytí úředně uznaného systému a má rovnocenné znaky jako tento systém.

4. Pokud investiční podnik, jehož vyloučení je navrhováno podle odstavce 2, není schopen provést alternativní úpravy, které vyhovují podmínkám uloženým v odstavci 3, příslušné orgány, které mu vydaly povolení, toto povolení bez odkladu odeberou.

Článek 6

Po odebrání povolení investičnímu podniku se krytí nadále poskytuje podle čl. 2 odst. 2 druhého pododstavce, pokud jde o investiční obchody provedené do odebrání povolení.

Článek 7

1. Systémy pro odškodnění investorů zavedené a úředně uznané v členském státě podle čl. 2 odst. 1 se vztahují také na investory poboček zřízených investičními podniky v jiných členských státech.

Do 31. prosince 1999 nesmí úroveň ani rozsah včetně procentní části poskytnutého krytí přesáhnout nejvyšší úroveň nebo rozsah krytí nabízeného odpovídajícím systémem pro odškodnění na území hostitelského členského státu. Před tímto dnem sestaví Komise na základě zkušeností získaných při používání tohoto pododstavce a čl. 4 odst. 1 směrnice 94/19/ES uvedené výše zprávu a zváží potřebu prodloužení těchto opatření. Je-li to vhodné, předloží Komise návrh směrnice Evropskému parlamentu a Radě za účelem prodloužení jejich platnosti.

Pokud úroveň, nebo rozsah včetně procentní části krytí systému pro odškodnění investorů hostitelského státu přesahuje úroveň nebo rozsah krytí poskytovaného v členském státě, ve kterém je investiční podnik povolen, hostitelský členský stát zajistí, aby na jeho území existoval úředně uznaný systém, k němuž se pobočka může dobrovolně připojit, aby doplnila krytí, které investoři už požívají na základě jejího členství v systému svého domácího členského státu.

Pokud se pobočka připojí k takovému systému, bude se tento systém vztahovat na kategorii instituce, ke které pobočka patří, nebo na nejbližze odpovídající v jejím hostitelském členském státě.

Členské státy zajistí, aby byly vytvořeny objektivní a obecně použitelné podmínky týkající se členství poboček ve všech systémech pro odškodnění investorů. Přijetí je podmíněné splněním příslušných členských povinností ze strany pobočky, zejména platby všech příspěvků a ostatních poplatků. Při provádění tohoto odstavce dodržují členské státy základní zásady uvedené v příloze II.

2. Pokud pobočka, která využila možnosti dobrovolného členství podle odstavce 1, neplní závazky vyplývající z členství v systému pro odškodnění investorů, oznámí se to příslušným orgánům, které jí vydaly povolení, a tyto orgány ve spolupráci se systémem pro odškodnění přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, aby pobočka výše uvedené povinnosti splnila.

Pokud tato opatření nezajistí, aby pobočka splnila povinnosti uvedené v tomto článku po odpovídající výpovědní době, která není kratší než 12 měsíců, může systém pro odškodnění se souhlasem příslušných orgánů, které vydaly povolení, pobočku vyloučit. Investiční obchody provedené před tímto vyloučením budou po tomto dni stále kryty systémem pro odškodnění, jehož dobrovolným členem pobočka byla. Investoři budou informováni o zrušení doplňkového krytí a o dni, kdy tato skutečnost nabývá účinnosti.

Článek 8

1. Krytí uvedené v čl. 4 odst. 1, 3 a 4 se vztahuje na úhrnnou pohledávku investora u stejného investičního podniku podle této směrnice, bez ohledu na počet účtů, měnu a místo ve Společenství.

Členské státy však mohou stanovit, že peněžní prostředky v měnách jiných, než jsou měny členských států a ECU, jsou vyloučeny z krytí, nebo budou předmětem nižšího krytí. Tato možnost se nevztahuje na nástroje.

2. Každý podíl investora ve společném investičním podniku bude vzat v úvahu při výpočtu krytí uvedeného v čl. 4 odst. 1, 3 a 4.

Pokud neexistují zvláštní ustanovení, rozdělí se pohledávky mezi investory stejným dílem.

Členské státy mohou stanovit, že pohledávky týkající se společného investičního podnikání ze strany dvou nebo více osob jako členů osobní společnosti, sdružení, nebo seskupení podobné povahy, které nemá právní subjektivitu, smějí být pro účel výpočtu horní hranice stanovené v čl. 4 odst. 1, 3 a 4 sečteny a považovány za vzniklé z investice provedené jediným investorem.

3. Pokud investor nemůže nakládat s penězi nebo cennými papíry bez omezení, osoba, která s nimi může bez omezení nakládat, obdrží odškodnění za předpokladu, že tato osoba byla nebo může být zjištěna přede dnem určení nebo výroku uvedeného v čl. 2 odst. 2.

Pokud mohou dvě nebo více osob nakládat s penězi nebo cennými papíry bez omezení, podíl každé osoby podle úprav, v jejichž rámci jsou peníze nebo cenné

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

papíry spravovány, se vezme v úvahu při výpočtu horní hranice stanovené v čl. 4 odst. 1, 3 a 4.

Tato ustanovení se nevztahují na subjekty kolektivního investování.

Článek 9

1. Systém pro odškodnění přijme vhodná opatření k informování investorů o určení, nebo o rozhodnutí uvedeném v čl. 2 odst. 2 a jestliže jim má být poskytnuto odškodnění, odškodnit je co nejdříve. Může stanovit lhůtu, během které budou investoři povinni uplatnit své pohledávky. Tato lhůta nesmí být kratší než pět měsíců ode dne výše uvedeného určení nebo rozhodnutí, nebo ode dne, kdy toto určení nebo rozhodnutí bylo zveřejněno.

Skutečnosti, že lhůta uplynula, se však systém nesmí dovolávat, aby odepřel krytí pro investora, který nebyl schopen včas uplatnit své právo na odškodnění.

2. Systém musí být schopen vyplatit pohledávky investora co nejdříve a nejpozději do tří měsíců od stanovení oprávněnosti a částky pohledávky.

Za zcela výjimečných okolností a ve zvláštních případech může systém pro odškodnění požádat příslušné orgány o prodloužení této lhůty. Toto prodloužení nesmí přesáhnout tři měsíce.

3. Bez ohledu na lhůtu stanovenou v odstavci 2 může systém pro odškodnění v případech, kdy investor nebo kterákoliv jiná osoba s nárokem, nebo zájmem v investičním podnikání byli obviněni z trestného činu týkajícího se praní peněz ve smyslu článku 1 směrnice 91/308/EHS, pozastavit veškeré platby až do rozhodnutí soudu.

Článek 10

1. Členské státy zajistí, aby každý investiční podnik přijal příslušná opatření a poskytl skutečným i případným investorům potřebné informace o systému pro odškodnění investorů, jejichž členem investiční podnik a jeho pobočky v rámci Společenství jsou, nebo jakékoliv příslušné alternativní úpravy, včetně částky a rozsahu krytí systému odškodnění a veškerých pravidel stanovených členskými státy podle čl. 2 odst. 3. Tyto informace se poskytují v jasné a srozumitelné formě.

Informace se také poskytují na žádost týkající se podmínek, kterými se odškodnění řídí, a formalit, které musí být splněny pro vyplacení odškodnění.

2. Informace uvedené v odstavci 1 se poskytují podle vnitrostátních právních předpisů, v úředním jazyku nebo jazycích členského státu, ve kterém je pobočka zřízena.

3. Členské státy stanoví pravidla, která omezují použití informací uvedených v odstavci 1 k reklamním účelům, aby bylo takovým použitím zabráněno ovlivnění

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

stability finančního systému nebo důvěry investorů. Členský stát může zejména omezit takovou reklamu odkazem na systém, ke kterému investiční podnik patří.

Článek 11

1. Každý členský stát zkontroluje, zda pobočky zřízené investičním podnikem se sídlem mimo Společenství mají krytí rovnocenné tomu, které je předepsané touto směrnicí. Pokud tomu tak není, může členský stát podle článku 5 směrnice 93/22/EHS stanovit, že se pobočky zřízené investičním podnikem se sídlem mimo Společenství připojí k systémům pro odškodnění investorů, které působí na jeho území.
2. Skutečným i případným investorům v pobočkách zřízených investičním podnikem se sídlem mimo Společenství, poskytne tento investiční podnik veškeré informace týkající se opatření pro odškodnění, které kryjí jejich investice.
3. Informace uvedené v odstavci 2 se poskytnou podle vnitrostátních právních předpisů v úředním jazyku nebo jazycích členského státu, ve kterém je pobočka zřízena, v jasné a srozumitelné formě.

Článek 12

Aniž jsou dotčena jakákoliv jiná práva investorů, která mohou mít na základě vnitrostátních právních předpisů, mají systémy, které provádějí vyplácení odškodnění investorům, právo v likvidačním řízení zaplatit pohledávky a do výše svých plateb vstoupit do práv těchto investorů.

Článek 13

Členské státy zajistí, aby investoři, pokud jde o jejich nárok na odškodnění, měli možnost podat opravný prostředek k soudu.

Článek 14

Nejpozději do 31. prosince 1999 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o použití této směrnice, popřípadě společně s návrhy na její přezkoumání.

Článek 15

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 26. září 1998. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Přijímají-li členské státy tato opatření, musí v nich být učiněn odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 16

Článek 12 směrnice 93/22/EHS se s účinností ode dne uvedeného v čl. 15 odst. 1 zrušuje.

Článek 17

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 18

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 3. března 1997.

Za Evropský parlament
předseda
J. M. GIL-ROBLES

Za Radu
předsedkyně
M. de BOER

Příloha I

SEZNAM INVESTORŮ VYŇATÝCH PODLE ČL. 4 ODSŤ. 2

1. Profesionální a institucionální investoři, včetně následujících:
 - investiční podniky ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 93/22/EHS,
 - úvěrové instituce ve smyslu čl. 1 první odrážky směrnice Rady 77/780/EHS,
 - finanční instituce ve smyslu čl. 1 bodu 6 směrnice Rady 89/646/EHS,
 - pojišťovací společnosti,
 - subjekty kolektivního investování,
 - penzijní a důchodové fondy.Jiní profesionální a institucionální investoři.
2. Nadnárodní organizace, vláda a orgány ústřední správy.
3. Orgány provincií, regionů, měst a obcí.
4. Členové představenstva, řídicí pracovníci a osobně ručící členové investičních podniků, osoby držící 5 % nebo více základního kapitálu takovýchto investičních podniků, osoby odpovědné za provádění auditu účetních dokladů investičních podniků a investoři s podobným postavením v jiných podnicích ve stejné skupině jako tento podnik.
5. Blízcí příbuzní a třetí strany jednající na účet investorů uvedených v bodě 4.
6. Ostatní podniky ve stejné skupině.
7. Investoři, kteří mají jakoukoliv odpovědnost za určité skutečnosti nebo využili určitých skutečností ve vztahu k investičnímu podniku, které způsobily finanční těžkosti podniku nebo přispěly ke zhoršení jeho finanční situace.
8. Společnosti, které jsou takové velikosti, že jim není dovoleno sestavovat zkrácené rozvahy podle článku 11 čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. června 1978 založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o ročních účetních závěrkách určitých forem společností¹¹.

¹¹ Úř. věst. č. L 222, 14. 8. 1978, s. 11. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 94/8/ES (Úř. věst. č. L 82, 25. 3. 1994, s. 33).

Příloha II

ZÁKLADNÍ ZÁSADY

(uvedené v čl. 7 odst. 1 pátém pododstavci)

Pokud pobočka požádá o připojení k systému hostitelského členského státu k doplňkovému krytí, zavede systém hostitelského členského státu společně se systémem domácího členského státu příslušná pravidla a postupy pro vyplácení odškodnění investorům v této pobočce. Níže uvedené zásady se použijí jak na sestavení těchto postupů, tak i rámcově na podmínky členství týkající se této pobočky (ve smyslu čl. 7 odst. 1):

- a) systém hostitelského členského státu má nadále neomezené právo použít svá objektivní a obecně používaná pravidla na zúčastněné investiční podniky; může požadovat poskytnutí informací a mít nárok na ověření těchto informací u příslušných orgánů domácího členského státu;
- b) systém hostitelského členského státu uspokojí pohledávky doplňkového odškodnění poté, co byl informován příslušnými orgány domácího členského státu o určení nebo rozhodnutí uvedeném v čl. 2 odst. 2. Systém hostitelského členského státu má nadále neomezené právo na ověření pohledávky investora podle svých vlastních pravidel a postupů před zaplacením doplňkového odškodnění;
- c) systémy hostitelského členského státu a domácího členského státu spolu vzájemně spolupracují, aby zajistily, že investoři obdrží odškodnění neprodleně a řádně. Zejména se dohodnou, jak existence vzájemných pohledávek, které mohou být důvodem vyrovnání v rámci jiného systému, ovlivní odškodnění vyplacené investorovi každým systémem;
- d) systém hostitelského členského státu má právo požadovat po pobočkách doplňkové krytí na vhodném základě, který bere v úvahu krytí poskytnuté ze systému domácího členského státu. Pro usnadnění tohoto požadavku může systém hostitelského členského státu vycházet z toho, že jeho závazek bude za všech okolností omezen na navýšení krytí, které nabízel nad krytí nabízené domácím členským státem, bez ohledu na to, zda domácí členský stát skutečně vyplatí jakékoliv odškodnění investorům na území hostitelského členského státu.